

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

Cap. XII. Perfecta ratio Vota, & professionem ipsam emittendi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

CAPVT XII.

PERFECTA RATIO VOTA, ET PROFESSIONEM
ipsam emittendi.

ACCEDAMVS tandem ad conclusionem ex prædictis probatio-
 nibus, consultationibus, ac diligentijs prouenientem: ad No-
 tios scilicet siue Tyrones admittendos, vt Vota sua & Profes-
 sionem edant. Si enim ornamentum habent virtutum præ-
 dictarum; digni sunt, cum quorum animabus cælestis Sponsa
 nuptias tandem concludat; & in domum suam tanquam perpetuos eius
 habitatores admittat, per oblationem trium Votorum; quæ emittent cum
 eo feruore & spiritu, quo Dauid prædixit, dicens: *In introibo in domum tuam
 in holocaustis: reddam tibi vota mea, que distinxerunt labia mea.* In quibus ver-
 bis ad viuum depictus est ingressus in domum Dei, quæ est ipsa Religio, cui
 holocaustis trium Votorum, Paupertatis, Castitatis, & Ob-dientia: quæ ap-
 pellat holocausta, ob rationes supra positas. Sed modum & rationem eius
 magno fructu & spiritu faciendi explicuit illis verbis: *que distinxerunt labia
 mea:* hoc est, clarè ac distinctè obtulerunt. Quid autem aliud est (ait S. Augu-
 stinus) vota distinguere: quam profunda consideratione discrimen agnoscere
 inter ea offerentem, & cum cui offeruntur: perpendendo summam alio-
 rius vilitatem, & indignitatem; & infinitam alterius amplitudinem ac Ma-
 iestatem? Hac enim consideratione, qui vota emittit, hinc sese humiliabit ac
 erubescet; indignum se iudicans, qui tanto Domino aliquid offerat: inde ve-
 rò resumer animus, confidens in Omnipotentia & liberalitate Domini, ea
 acceptantis: quòd sit auxilium præbiturus, ad explenda quæ promittit. Ta-
 lem distinctionem (ait idem S. Doctor) adhibere debet, in votis tuis; vt ag-
 noscens, quantum intersit inter te & Deum: te ipsum tanquam valde im-
 probum accuses; Deum verò tanquam optimum laudes; & intelligas, te esse
 creaturam, ipsum verò Creatorem; te esse tenebras, ipsum verò lucem; te
 mutabilem, ipsum immutabilem; te indigere Deo, Deum non indigere te.
 ex tuis enim votis nec ipse crescit, nec ditescit, aut commodum aliquod ac-
 cipit. Tibi est melius quidquid de te, pro te facit: non ei, qui facit. Maiusque
 beneficium confert ille tibi, cum acceptat vota tua: quàm tu ei obsequium,
 dum illa ei offers: non enim in ipsius, sed in tuam cedunt vilitatem. Ille tu-
 men & dignus est, & promeretur, vt illa ei offeras; & ex hoc ipse glorifica-
 tur: non quòd eius propterea gloria augeatur; sed quòd iure optimo illi de-
 beatur.

a Psal. 65. 13.

Tract. 2. c. 4.
In Psal. 65.

In votis
adhibenda
distinctio.

§. I.

Ex quo fit, vt votorum oblationem hæ tres virtutes debeant præcipuè comitari. Profunda scilicet humilitas, ac reuerentia ad Maiestatem Diuinam; magnâ fiducia in eius infinita misericordia & omnipotentia; & feruens oratio ac meditatio, quæ accendat foueatque diuini amoris ignem, quo holocaustum est comburendum, & consumendæ affectiones voluptatum, diuitiarum, ac libertatis, quæ tribus Castitatis, Paupertatis, & Obedientiæ votis iugulantur. Quod satis Psalmista insinuauit, cum dixit: a *Holocausta medullata offeram tibi* CVM INCENSO: quod (iuxta aliquos Doctores) non accensionem, sed thus significat, quod offerri solebat cum cæteris sacrificijs: estque figura b *orationis*, quæ illa comitatur: vt eorum odor in cælum dirigatur, & ascendat; efficiatque oblationem ipsam gratam; & impetret a Deo gratiam, ad eam efficiendam; & cum perfectione explendam. Hoc totum mirificè quasi in compendium redegit Pater noster S. Ignatius in formula votorum edendorum, quam nobis præscripsit; in qua ea vocat *holocaustum*. In qua formula præmittit distinctionem ac discrimen inter votuentem & ipsum Deum, & actus humilitatis ac fiduciæ, sic dicens: *Omni potens sempiternæ Deus, ego N. licet undecunque, diuino tuo conpectu indignissimus, fretus tamen pietate ac misericordia tua infinita, & impulsus tibi seruendi desiderio: voueo, &c.* Et postea addit pijsissimam quandam orationem, qua supplicat eidem Domino, per *Iesum Christi sanguinem: vt holocaustum illud in odorem suauitatis admittere dignetur & vt largitus est ad offerendum sic etiam ad explendum gratiam vberem largiatur.*

Sed inultò amplius contendit David obtinere, cum ait: reddam tibi vota c *qua distinxerunt labia mea*: Verbo enim distinguendi docet nos, vota non præcipitanter, nec festinanter, neque in genere aut confuse (vt alibi diximus) sed eum quiete distinctè & clarè, benè prius perpensis ijs quæ Paupertas, Castitas, & Obedientia, (quæ in votis promittuntur) complectantur. Non enim omnes Religiones eundem habent modum Paupertatis, nec eandem obedientiæ seueritatem. Quare plurimum refert, vt quisque distinctè nouerit, quid suis votis offerat; & ad quid se obstringat; & vt labia ea proferant cum iucunditate quadam ac discretionem; cum tranquillitate, & sapientia, quasi ipsis verbis oblecterentur, & in singulis, immò in eorum syllabis hæreat, hoc est, in singulis rebus, quas singulæ promissiones hæc continent. Et quemadmodum in antiqua lege, cum animal erat in holocaustum offerendum, non integrum in altari ponebatur; sed d *detracta pelle, & eius artubus in frustra concisis*: vt suppositus ignis facilius posset eos penetrare, & comburere, nihil eorum incombustum relinquendo: ita enim, qui in sui cordis altari oblaturus est spirituale hoc holocaustum

a *Psalm. 61. 15*
ranson. ex
plicat: offerri
holocausta
arictum tñ
incento.
 b *Psalm. 140.*

c *Psalm. 65. 13*
Tract. 1. c. 9

d *Leuit. 1. 6*

distinctè nosse debet partes omnes Paupertatis, Castitatis, & Obedientie: vt diuini amoris ignis omnes accendat, ipsumque cor moueat ad easdem offerendas & implendas. Si enim hoc modo innotescat, quod promittimus facilius postea ac iucundius impletur. Ac propterea dixit David: *reddam tibi vota mea*: ed quod ea distinctè labia sua, & maturè ac prudenter obtulisset. Ad idem etiam diriguntur probationes, & tentationes precedenti (vt supra est dictum): vt maior sit experientia rerum, quæ sunt offerendæ; ac proinde cum maiori distinctiōe ac deuotione offerantur. Ac propterea fortè præmisit Psalmista: *Transiimus per ignem & aquam: & stixisti nos in refrigerium*: & mox subiicit, quæ hætenus posuimus: *introiisti in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea, quæ distinctè labia mea*. Nostri enim per aquam & ignem tentationum ac probationum tyrocinij transeant: ex quibus deducit eos Deus expeditos, purificatos, valdeque illustratos: & tunc ingrediuntur ipsam Religionem, distinctè offerentes sua holocausta magno animo, certaque spe explendi quod promiserunt: cum iam ipsam promissionem exactè illud expenderint ac probauerint.

Tria hæc
vota sunt
perpetua.

QVARE in hac oblatione distinctè valdè, & speciatim perpenderit est eius perpetuitas; omnia enim hæc tria vota sunt perpetua: Paupertatis, perpetua Castitatis, & Obedientie perpetua, per totam scilicet uoluentis vitam; quæ licet possit esse breuissima, potest etiam esse diuturnior. Qui igitur vota hæc offert, statuere debet per totam suam vitam illa cum magna longanimitate seruare, etiam si duret per multos annos. Hoc significabat lex holocausti, quæ iubebat à tempore, quo e *animalia offerentur cremari in altari tota nocte usque mane*, subiiciente Sacerdote ligna sufficientia, vt ignis tam diu perduraret: donec ipsa animalia comburerentur, & consumerentur. Ac propterea, cum animalia erant maiora, quales sunt boues, hirci, & arietes: necesse erat addere plura ligna, vt ignis maior esset, & ita posset illa nocte oblatam holocaustum consumere. Hunc in modum, quamuis trium votorum holocaustum breuiter offeratur, quoad primam eius oblationem, quæ nos ad ea obseruanda constringit: exercitium tamen & obseruatio eorum perdurare debet per totam miseræ huius vitæ noctem: donec æternitatis dies illucescat: ita vt neque tentationes, neque alie aduersitates occurrentes ab hac obseruatione uolentem retardent. Ordinariè enim totum illud tempus necessarium est, vt ignis Diuini amoris totum holocaustum consumat, mortificando, & in nihilum redigendo affectuum inordinatorum reliquias, quæ remanere solent, aut in corde erumpere, ad voluptates, diuitias, honores & libertatem: quibus per ipsa vota renuntiaimus. Quæ res cum sint omnino magna; & vt iam dicebamus, per boues, hircos & arietes significata, quos David obtulit in holocaustum, dicent

Leuit. 6. 2

dicens: *ficum incenso arietum offeram tibi: ne ues cum hircis: necesse est: diuini amoris ignem, valde magnum esse; & per totam vitam nuttiri, multisq; lignis foueri: ijs scilicet rebus, quibus ille crescit & augetur: quales sunt lectio priorum librorum, meditatio diuinorum mysteriorum, frequentia Sacramentorum; aliaq; varia exercitia, quorum est frequens vsus in Religione, iuxta ipsius leges ac Regulas.*

§. 2.

QVOD autem Deus D. N. in hac oblatione pluris facit, sunt interiora, magisque occulta: quæ Dauid *holocausta medullata*, appellat, siue medullam ipsorum holocaustorum: quæ in hoc holocausto est animi deuotio, qua illud offertur. Non dico teneram illam, ac sensibilem, quæ dulces sæpè profert lactymas; licet & hæc bona sit: sed quæ verè est substantialis & cordialis, consistens in promptitudine voluntatis, generosè sine aliquo termino offerentis eor suum, & quicquid habet, habere ve potest in hac vita, quemadmodum Scriptura sacra dicit, *populum obtulisse: a mente promptissima atq; deuota primitias Domino.* Quæ vt melius intelligantur, aduertendum est: quod cum homo ex seipso valdè sit pauper ac miser, ac proinde quicquid Deo offerre potest, valdè sit modicum, aut nihilum: nam vt Isaias ait: *b Genes omnes cum illo comparatæ, sunt quasi strilla stula: & insule quasi puluis exiguus, & omnes gentes quasi non sint, sic esse coram eo, & quasi nihilum & mane reputatæ esse ei: ac propterea omnia ligna Cedrorum montis Libani, & omne pecus, quod in eo pascitur, non sufficit, vt dignum aliquod holocaustum ei offeratur. Et licet hæc omnia magnam se essent: non tamen sunt nostra, sed ipsiusmet Dei: nam (vt Dauid dixit) *c qua de manibus eius accipimus, dedimus ei.* Ex quo fit, vt gratia diuinæ Vocationis ad impinguandas & extollendas oblationes, imprimat animæ generosam quandam voluntatē commutatam eas ex pauperibus in opulentas; & ex paruis in valdè magnas, & amplas. Nam (teste S. Greg.) nihil offertur Deo ditius voluntate bona cū qua, quod modicum aliàs erat, fit multum; sicut absq; ea, quod multum videbatur, est nihil; cum ea d *duo ara minuta præferuntur multis ducatis; & si sine ea minoris sūt, quàm ara minuta, nullus ditior est eo, qui cistas coram sui plenas habet auro bonæ voluntatis pretiosissimo.* Illa enim, quando est perfecta, duo efficit in suis oblationibus. Primum est q̄ tradit Deo quicquid habet, & potest (vt ait S. Greg.) *iuxta vires: nihil scilicet sibi retinens; aut negligens aliquid facere, quod posset, amando, & seruiendo Deo suo ex toto corde, ex tota sua virtute, & ex omnibus viribus suis: & hoc quidem sufficit ad integritatem & plenitudinem holocausti: sed bona voluntas præter hoc cupit dare Deo multo plura quàm habeat; & facere *ultra vires*, nullum ponens limitem aut terminum desiderijs ac votis suis. Et hac animi in-**

Isai 66. 15.

Exod 35. 21.

Isai 40. 15.

c. Paral. 25.

14.

Hom. 5. in

Euang.

d Luc. 24. 12.

Septa.

genuitate tria hæc vota offert. Voto igitur paupertatis offerre debes quæcunque habes, & in hac vita habere potes; sed tali tamen animo: vt si totus mundus tuus esset, & mille alios mundos haberes: omnes Deo tuo offerres & si plenum haberes dominium omnium quæ creata sunt, absque dependentia ab alio: totum renūciates, ac defereres, vt Creatori tuo totū offeras. Voto castitatis offerre debes corporis tui integritatē, & animæ puritatem iuxta vires tuas scilicet humanas: tali tamen desiderio, quod eā cuperes seruare etiā vltra vires humanas, atq; si esses Angelus. Et hæc perfectissima est castitas, quam Angelicam vocant: quæ efficaci desiderio eam ex gratia Dei seruat puritatem, quam Angeli ex natura sua possident. Obedientiæ votum offerre debes Dei libertatem, & voluntatem tuam cum omni perfectione tibi possibili: desiderio tamen multò plus debes offerre, quam tu possides: considerans diuinam voluntatem in terra exequi cum omni perfectione, quam ipsi beati eam exequuntur in cælo; & multò adhuc præstantiori, si præstantiori, posses; imò cum infinita perfectione, si hæc tibi esset possibilis.

Cum huiusmodi excellentia, diuina Vocatio inspirat faciendam esse tria votorum oblationem, vt ea sit valde perfecta. Nam ea est sementis, quæ in bonam terram iacta, fructum profert centuplum, summam scilicet perfectionem, ad quam potest pertingere. Neque caret mysterio, quod Sancti Matthæus, & Marcus in hac seminantis parabola dicant, e sementem, quæ cecidit in terram bonam, protulisse fructum, aliam centesimum, aliam sexagesimum, aliam trigesimum: At S. Lucas solum dicit: s sementem quæ cecidit in terram bonam, fecisse fructum centuplum. Si enim ad ea respiciamus, quæ tribus votis offeruntur, diuersi in eis inueniuntur gradus. Nam votum paupertatis fructum offert trigesimum, bona scilicet externa & fortuna; castitas, duplum, hoc est, sexagesimum fructum profert: bona scilicet, ac voluptates propriæ corporis; Obedientiæ autem votum fructum profert centesimum, bona scilicet preciosiora animæ. Sicutem ad bonam voluntatem respiciamus, qua hæ tres oblationes offeruntur: in omnibus & in singulis fructus offertur centesimus, ob summam, qua offertur perfectionem. Hoc est quod Christus Dominus noster plurimi facit. Nam (vt idem S. ait) pluris cor hinc, quam ipsum donum; & magis approbat bonum mentis affectum, quam quoduis aliud munus.

Hinc licet progredi ad perpendendam præstantiam & excellentiam nuptiarum spiritualium, quas celebrat anima cum Deo suo per tria hæc vota, cum tanto spiritu edita. Nam si vel ipsum castitatis votum solū ad hæc nuptias contrahendas sufficit, (vt supra est dictum:) quantum maiori excellentia contrahentur, si duæ alia vota eidem coniungantur? cum enim hæc nuptiæ sint spirituales, plurimum earum præstantia extollitur per votum

obedien-

c Mat. 13. 8.
Marc. 4. 8.
Luc. 8. 8.

Tract. v. c. 4.
§ 5.

obedientia, quo traditur Deo optima vis animæ, quæ est ipsa voluntas: quæ exornata charitate fit vnio spiritus cum Deo suo. Nā quemadmodū scemine dotem suam adferre solent, quam die nuptiarum viris suis tradunt: ita dicere licet: votum paupertatis esse traditionem dotis, quæ diuino suo sponso tradit omnes facultates, quas habet, & habere possit: quamuis id totum pro nihilo reputetur respectu eius quo ille dignus est: sed cum eo contenta est, quod se in ancillam offerat Domino, qui ipsam dignatur accipere in sponfam. Quod si illa tantam adfert dotem, quas Arrhas ei tradet caelestis Rex: cum deceat tradere pro sua magnificentia & Maiestate? Quare aded magnas preciosatq; tradit, vt nullo pretio possint aestimari: nam ipsemet Spiritus S. (vt ait Apostolus) est pignus hereditatis nostre, aut Arrhæ (iuxta aliam versionē quā S. Thom. valde approbat;) pignus enim datur quasi ad tempus, & commodato; Arrhæ verò sunt donum ex se perpetuum: Spiritus autem sanctus donum est permanens in sponso Christi, vsq; ad vitam eternam: nisi ipse sibi desint. Quæ igitur Arrhæ pretiosiores esse possunt spiritu S. qui est Deus infinitus & fons donorum omnium, quæ iustis communicantur? Qui cum Religiosis traditur tanquam Arrhæ propriarum cū nullo nuptiarum, in ea plenitudine datur, quam status eius excellentia postulat. Ne timeas, o anima, ne fias pusillanimis aut timida, etiamsi videas te esse paruum, & vbera non habere; debilem, sterilem, & ex te ipsa miserabilem: nam ipse Dominus, qui te ad Religionem vocauit, & vt ex mundo exires, & ad ornamentum aliquod comparandum, vt hanc oblationem faceres adiutur, implemet dignatur eam acceptare, teque in suam accipere sponfam: trades tibi pro Arrhis diuinum suum spiritum cum ea gratia & auxilio, quo opus habebis ad tuam oblationem faciendam, & postea explendam. Iam es quasi murus ob firmum decretum, quo statuisti in eius seruitio semper manere in ipsius domo. Tutò potes super hunc murum tria vota, quasi tres turrets aut propugnacula argentea fortissima & preciosissima fabricare. Ipse enim Dominus h sumptus tibi dabit, qui necessarij sunt ad perficiendum, ita vt nec hostes tui incipiant illudere tibi, dicentes: Quia hic homo capit adificare turrim perfectionis, & non habuit animum eam consummandi. Quod si importunis ac molestis tentationibus te persequantur: conscende argentea illa propugnacula, memor trium promissionum, quas Deo fecisti; & quas Deus aded magnificas tibi fecit, vt tu impleas, quas fecisti. Hac autem memoria & fiducia conuertere in hostes tuos; resistens strenuè eorum conatibus; & impugnantibus. Quod si quis hostium ingredi tentauerit per sensuum tuorum portam: occlud. eos tuis his votis, quasi tribus tabulis Cedrinis valde selectis: certò tibi persuadens eam, qui tanta promisit, non daturum ad eum alicuius, quæ ipsam ad eas infringendas inducat.

g Eph. 1. 14.

Ibi Lectio. 5.
Spiritus
Sanctus
donum
permanens.

h Lu. 14. 28.